

Z E Ś W. P A W Ł E M W H E R B I E

Nr **29** (176)

OD 17 DO 23 LIPCA

2006 R.

Redaguje zespół parafian. tel. Probostwa 275 14 09, e-mail Redakcji gaz2@interia.pl

POCZET PAPIEŻY

św. Grzegorz III (731-741)

Był tak jak jego poprzednik benedyktynek i tak samo jak on zmagał się z cesarzem Leonem III. W 731 r. potępił edykt cesarza wprowadzający ikonoklazm i ekskomunikował wszystkich, którzy niszczyli święte obrazy. Za jego pontyfikatu nastąpiło umocnienie związku papieżstwa z Francją.

św. Zachariasz (741-752)

Ostatni Grek na Stolicy Piotrowej. Był też ostatnim papieżem, który zwrócił się o zatwierdzenie wyboru przez Bizancjum. Porozumiał się z Longobardami, ludem zachodniogermańskim, który chciał podbić całą Italię. Jednak nie udało mu się zapobiec zajęciu przez nich bizantyjskiego egzarchatu w Rawennie.

Śląsk zawsze słynął z dużej ilości powołań kapłańskich. W tej wielkiej liczbie księży wiele było jednostek nieprzeciętnych, wyrastających swą osobowością i działaniem ponad otoczenie. Wpływali nie tylko na życie Kościoła lokalnego, ale przyczyniali się również do kształtowania Kościoła w całej Polsce, brali udział w walce o umocnienie wiary i polskiej świadomości narodowej.

W Y B I T N I K A P Ł A N I Ś L Ą S C Y P R Y M A S P O L S K I K S. K A R D Y N A Ł A U G U S T H L O N D

CZĘŚĆ 2

- 1881 - w Brzęczkowicach koło Mysłowic, w śląskiej rodzinie kolejarskiej urodził się August Hlond
- 1893 - wysłany do gimnazjum salezjańskiego w Turynie
- 1896 - wstępuje do zgromadzenia salezjanów
- 1905 - otrzymuje święcenia kapłańskie w Krakowie
- 1925 - zostaje biskupem nowopowołanej diecezji katowickiej
- 1926 - papież Pius XI mianuje go arcybiskupem gnieźnieńskim i poznańskim, prymasem Polski
- 1927 - otrzymuje nominację kardynalską
- 1932 - powołuje Towarzystwo Chrystusowe dla Polonii Zagranicznej

W sierpniu 1939 r. wiadomość o przygotowaniach wojennych skłoniła ks. Prymasa do przerwania wycieczki we Francji i powrotu do kraju. Tutaj przeżywał wrześniejszy koszmar ewakuacji. Po dłuższych wahaniach podjął decyzję wyjazdu do Rzymu, jak sądził - na krótko, bowiem wierzył, że międzynarodowa umowa umożliwi mu powrót do Polski. Jego raporty przedstawiając prawdziwy obraz okupacji w Polsce wręczane szeregu osobistościom kościelnym i świeckim obiegały

cały świat. W nocy rządu niemieckiego z 1940 r. określono Prymasa Polski jako najgroźniejszego wroga hitleryzmu, zarzucono mu szerzenie antyniemieckiej propagandy. Działalność watykańska kardynała Hlonda przerwana została, gdy Włochy przystąpiły do wojny po stronie Niemiec. Ks. Prymas zdecydował się odrzucić ofiarowany mu przez Watykan azyl. Wybierając emigrację we Francji zamieszkał w Lourdes. Organizował tam pomoc dla licznych uchodźców z Polski zagubionych i pozbawionych wszelkiej opieki po klęsce Francji. W 1944 r. został aresztowany i przez 3 miesiące przebywał w areszcie gestapo. W czasie przesłuchań odrzucał podsuwane mu przez Niemców propozycje kolaboracji. Czekano go jeszcze wiele miesięcy spędzonych stale pod kontrolą gestapo w różnych miejscowościach na terenie Francji, Szwajcarii i Niemiec. Po odzyskaniu wolności w kwietniu 1945 r. Prymas Polski wrócił natychmiast do kraju, owacyjnie witany przez mieszkańców Poznania. Lata powojenne były okresem jego niezwyklej aktywności. Wymagał tego trud odbudowy kraju i Kościoła ze zniszczeń wojennych. Świadomy zachodzących przemian społecznych i ustrojowych, ks. Prymas wzywał katolików do uczestniczenia w życiu społeczno-politycznym kraju z poszanowaniem zasad katolickiej nauki społecznej. Nie wahał się przy tym ganić błędów nowej władzy. 8 września 1948 r. przewodniczył uroczystości poświęcenia Narodu Niepokalanemu Sercu Maryi na Jasnej Górze. Ta największa w pierwszych latach powojennych manifestacja religijna zgromadziła blisko milion uczestników i stanowiła przygotowanie do odnowienia Ślubów Jasnogórskich.

Był niezwyklej, jak na owe czasy, hierarchą. Nigdy nie kazał na siebie czekać. Na każdy, nawet najskromniejszy posiłek zjawiał się co do minuty. „*Wszystko z szacunku dla drugiego człowieka*” - mawiał. Słuchał z uwagą i przejęciem, bez względu na to, czy rozmowa dotyczyła ważnych spraw polskiego Kościoła, czy też osobistych rozterek bliźniego. Uśmiech często gościł na jego twarzy. Z natury pogodny i rozmowny, był duszą towarzystwa. Parafialne wizytacje nigdy nie ograniczały się do przejrzenia opasłych ksiąg i kolorowych laurek. Spotkania z wiernymi stanowiły najistotniejszą ich część.

W październiku 1948 r. ciężko zachorował i po kilkunastu dniach zmarł - 22 października 1948 r. Był jedną z najwybitniejszych postaci w historii polskiego Kościoła. Przypadało mu żyć w latach tragicznych dla narodu i Kościoła. Podołał wielkiej próbie historii, zostawił Kościół przygotowany na spotkanie nowych czasów.

Opracowano na podstawie tekstu Andrzeja Grajewskiego

Izabela Niedźwiedź

Wspomnienia z dzieciństwa w Pawłowie

Plac (fragment)

(. . .) Plac był przyjazny zarówno dzieciom jak i dorosłym. Wyglądał różnie, w różnych porach roku, ale bez placu dom nie miał dla dzieci żadnej wartości.

Na Zielone Świątki na przykład, wejście do domu przystrajano girlandami z zielonych gałązek brzozy, a na świeżo pozamiatanym placu sąsiedzi sypali żółty piasek

trzymany w zamkniętych dłoniach. Tworzyli z niego wzory ze skośnych linii, które przecinały się tworząc „kopnięte kwadraty”.

Latem z placu robiło się klepisko, na którym gospodarze walili cepami biedne łodygi zboża, które nie chciało puścić ziarna.

Jesienią: kasztan i orzech puszczały dzieciom twarde kulki do zabawy i do jeżdżenia.

Zimą zaś na samym środku placu stawał śniegowy bałwan z prawdziwym żeliwnym garnkiem na głowie, z oczami i guzikami z węgla, którego kawałki leżały zawsze przed chlewikami. Nos musiał być „zmarznięty” z czerwonego korzenia marchwi. W ręku trzymał starą miotłę, która zimą do niczego nie była na placu potrzebna.

raport z REMONTU

Rozpoczął się już drugi miesiąc remontu naszej Świątyni. Codziennie możemy obserwować postęp prac i zmiany zachodzące w naszym kościele. Powoli przyzwyczailiśmy się do wszystkich niedogodności jakie niesie z sobą remont, a nie jest to jeszcze ich koniec.

W związku z prowadzonymi pracami budowlanymi przeniesiona została zakrystia do salki nad zakrystią, przeniesiono ołtarz przed prezbiterium, zdjęto również część figur i wszystkie obrazy.

Z prac remontowych do tej pory wykonano :

- opasano i spięto konstrukcją żelbetonową na wysokości posadzki cały kościół tj. nawę główną, prezbiterium i wieże,
- zerwano posadzkę w zakrystii i prezbiterium, wykonano zbrojenie i wylano pierwszą warstwę betonu tzw. przeponę,
- wykonano nową konstrukcję schodów przy bocznym wejściu do kościoła,
- skuto schody prowadzące do zakrystii.

Rozpoczęły się również prace związane z wymianą instalacji elektrycznej i centralnego ogrzewania. Prace te prowadzone są równoległe z pracami budowlanymi. Dziękujemy wszystkim parafianom, którzy do tej pory bardzo licznie i chętnie pomagali przy wysprzątaniu i przygotowaniu do robót remontowych pomieszczeń kościoła.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE:

- Zapraszam na Nieszpory o godz. 16³⁰, na Adorację Przenajświętszego Sakramentu w czwartek po Mszy św. oraz na Mszę św. ku czci Miłosierdzia Bożego w piątek o godz. 18⁰⁰.
- W przyszłą niedzielę przypada Odpust w naszej macierzystej parafii Bielszowice.
- Za dzisiejsze ofiary na potrzeby naszej parafii składam „*Bóg zapłać*”.
- Wakacje, urlopy to dobry czas, by poświęcić go Bogu i modlitwie, uczestnictwu we Mszach św. oraz czytaniu prasy katolickiej.

INTENCJE MSZY św. od 17 do 23 lipca 2006 r.

17.VII Poniedziałek	g.18⁰⁰	- Wspólna za żyjących: Do Miłosierdzia Bożego i Matki Boskiej Nieustającej Pomocy z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o Opiekę Bożą i zdrowie: <ul style="list-style-type: none"> - dla całej rodziny Klopek, - dla Ireny Czech, - dla rodziny Kot, - dla dobrodziei naszej parafii, - dla chorych naszej parafii.
18.VII Wtorek Wsp. bł. Szymona z Lipnicy,	g. 7⁰⁰	- Do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy z prośbą o błogosławieństwo Boże i zdrowie dla Marii Wypler.
19.VII Środa	g. 7⁰⁰	- Za + Franciszkę Brejza w rocznicę śmierci.
20.VII Czwartek Wsp. bł. Czesława, prezbitera	g. 7⁰⁰	- Do Miłosierdzia Bożego i Matki Boskiej Częstochowskiej w intencji małżonków Skrzydło i rodziny oraz za ++ rodziców Skrzydło i Kisperski <i>Adoracja Przenajświętszego Sakramentu</i>
21.VII Piątek Wsp. Św. Apolinaro- rego, bp i męczen- nika oraz św. Waw- rzyńca z Bridisi,	g. 7⁰⁰	- Do Miłosierdzia Bożego i Matki Boskiej Częstochowskiej z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o dalszą Opiekę Bożą i zdrowie dla Jerzego Wiertelorz z okazji 55 rocznicy urodzin,
	g.18⁰⁰	- Ku czci Miłosierdzia Bożego w intencji czcicieli.
22.VII Sobota Wsp. św. Marii Magdaleny	g. 7⁰⁰	- Za + ojca Wilhelma Cudok w 25 rocznicę śmierci,
	g.17³⁰	Spowiedź św.
	g.17⁰⁰	- Za + Renatę Jarosz - 30 dniowa.
23.VII 16 NIEDZIELA ZWYKŁA	g. 6³⁰	Godzinki ku czci Matki Boskiej,
	g. 7⁰⁰	- Do Miłosierdzia Bożego i Matki Boskiej Częstochowskiej z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o Opiekę Bożą i zdrowie dla Marii Wilczek z okazji urodzin,
	g.10⁰⁰	- Do Miłosierdzia Bożego, Matki Boskiej Nieustającej Pomocy i św. Antoniego z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o błogosławieństwo Boże, opiekę i zdrowie dla Franciszki Bubała z okazji 90 rocznicy urodzin oraz o błogosławieństwo Boże dla całej rodziny

Te Deum

g.16³⁰ **Nieszpory**

g.17⁰⁰ - Do Miłosierdzia Bożego i Matki Boskiej Nieustającej pomocy z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o Opiekę Bożą i zdrowie dla Mariana Wystrach z okazji 60 rocznicy urodzin oraz o błogosławieństwo Boże dla całej rodziny.

Te Deum